

EL VESTIT

Pseudònim: Tamar

Ni massa llampant ni massa sobri.... Informal però elegant... Saps? Comencem per aquí, a veure què... És que d'entrada no tenia intenció de comprar-me'n cap, que en tinc un parell que només posant-hi algun complement ja farien el fet. Però després vaig pensar: saps què? Potser ja va sent hora que em fixi més en mi mateixa! Com ho diuen... renovar-se o morir, no? Doncs això!

No, tan seriós no, una mica més... No ho sé... El problema és que m'he fet el meu vestit al cap i ja saps que quan se'm fica una idea entre cella i cella... Com amb les sabates: només m'enamoro de les que porta la gent pel carrer. No sé per què però sempre m'hi fixo, en les sabates. És curiós, oi? I després vaig a la botiga i res, no hi ha manera de trobar-ne unes que m'agradin. Escolta, i les teves? Moníssimes; que són noves? A veure el taló? Déu n'hi do! Vols dir que són gaire còmodes? Et queden molt bé!

Ui, no, massa recarregats! No seria jo... Saps? A veure, tirem cap aquí, aquells d'allà al fons semblen més del meu estil. I així què? Estàs més animada? Almenys fas més bona cara, on vas a parar... No, filla, ja saps com és mon germà, una tomba. Però vaja, que coneixent-lo jo crec que tard o d'hora recapacitarà. Homes! Fan els quaranta i pam, crisi al canto. No falla! I què faràs pel casament? Vindràs? Sí, ja sé que tot és massa recent però un dia o altre hauràs de... Vull dir que, tard o d'hora, t'hi hauràs d'enfrontar, no? Perquè és mon germà i tot el que tu vulguis però no és just que ell segueixi fent la seva i tu tancada a casa. I en el fons la Berta i el Miquel també són amics teus, no? Que t'entenc, eh, perquè a mi al principi també em va costar... Perquè de portes enfora sí, però la processó anava per dins. Com... com si m'haguessin arrencat les entranyes, saps? Ostres, és que després de quinze

anys... I a sobre les mentides! Perquè de sobte et mires al mirall i dius: amb quina mena d'home he viscut tot aquest temps? Quina farsa!

Què et sembla aquest? Massa curt, no? Vols dir que no? Jo el veig curt. Sí, ja sé que no em vaig deixar ajudar gaire, però mira, és la meua manera de funcionar. Sóc així, jo. I reconec que, si no hagués estat pels nens, encara ho hagués dut pitjor... Perquè els nens sí que no en tenen cap culpa i prou malament que s'ho van passar, que només els hagués faltat veure'm enfonsada, o sigui que a marxes forçades, tu... Em vaig haver d'empassar les llàgrimes i la ràbia i tot. Això i fer el cor fort cada vegada que l'havia de veure. Que no eren poques, clar, amb els fills en comú, ja m'explicaràs. Però què havia de fer? Que és son pare! Sí, dona, tu no cal que el tornis a veure mai més si no vols, sense nens pel mig rai... Però no sé què dir-te, que al principi jo també hagués fet com tu, m'hagués amagat sota la closca i au! Però mirat amb perspectiva estic contenta d'haver-ho fet així. Has de treure l'energia d'on sigui, d'on sigui, perquè si t'abandones ja has begut oli. Que sembla que no però després és pitjor. El mal tràngol el passes igualment, però si t'hi esforces, pam, les coses es veuen més fàcils.

Sí, aquest no està malament però no m'acaba de convèncer. Potser me l'hauria d'emprovar per veure'n l'efecte, que després posats canvien... Però i et penses que durarà pas massa amb aquella? Creu-t'ho! Llavors sí que s'estirarà dels cabells! Que a mi m'és ben igual, eh, ja t'ho dic ara. Que jo no hi tornaria per res del món, amb ell. Que no? Ja hi pots pujar de peus! Que m'ha costat, Déu i ajuda, m'ha costat, però mira, aquí estic! I amb el cap ben alt, tu! Només faltaria. I tu has de fer el mateix, eh! Has de tirar endavant, però per tu mateixa, no pas per demostrar res a ningú. Ho has de fer per tu! Encara que al final en

Marcel acabi baixant del burro... Hauries de sortir més, conèixer gent nova, un canvi d'aires t'aniria tan bé... Per què no et talles els cabells? I tant, dona, un canvi de *look* i com nova; a tu et quedarien la mar de bé els cabells curts...

Aquest potser és massa fosc... Però agafa'l, que els tirants tenen la seva gràcia. Però és que jo havia pensat en alguna cosa més estrident... Ella? Segur que també hi ve, al casament, ell no m'ho ha dit pas, però n'estic segura. No veus que van junts a tot arreu. Ara, que ja s'ho faran. Sí, sí, tal com t'ho dic. Bé, sempre i quan no me l'asseguin al costat, clar...

Mira, agafem el vermell, potser el veig una mica estret, aquesta tela s'arrapa, però me l'emprovaré... No, no, és que jo penso anar a la meva, quan el vegi hola, hola i avall, tu. A més, ja saps què diuen dels casaments... Qui sap... Parella? Calla, calla, estàs de broma? El que em faltava, que no saps que bé queestic ara... Però una nit no et dic que no... Que una alegria... Que això, veus, sí que ho trobo a faltar, no t'ho negaré; ara, una nit i prou, eh, que no tinc ganes d'aguantar a ningú, jo. Que ja he aguantat prou!

Pots entrar, eh, que hi ha espai de sobres. Ah, doncs aquest no em queda pas malament... Sí, sí, ja ho veig, massa curt.... I aquest? Ah, bé, m'agrada... Ja t'ho he dit jo que, posats, els vestits fan un altre efecte. Potser és aquest mirall que està trucat, jo aquí m'hi veig més prima, oi? És maco, eh? És una llàstima però és que no em combina gens amb les sabates... No, no, és que de sabates no me'n penso comprar, que per trobar-ne unes que m'agradin... Doncs trobo que aquest et quedaria bé a tu, te'l podries emprovar i així, si et decideixes, ja no t'has de preocupar pel vestit... Dona, estàs massa tancada en banda... Doncs és igual, encara que no sigui pel casament, emprova-te'l... Que a tu el blau t'escau molt a la cara.

Em pots apujar la cremallera? Per què els fan tan estrets? Tenen gràcia, oi, els tirants? Però no, no, massa pompós. Quin queda? Ah, sí, el vermell, me'l passes? Veus? T'ho he dit que aquest m'arraparia... És que és això, eh, són aquests tres o quatre quilets de res... Però no, és que no aniria gens còmode... Quina llàstima perquè mira que és maco, oi? Però, escolta, si és que no és que no... Sí, home, no tinc res més a fer que posar-me a dieta per entaforar-me aquí dins... Serà que no estic bé com estic... Si fan les talles petites jo què vols que t'hi digui!

Res, tu, que ja sabia jo que no seria fàcil... Però mira, ja el trobaré... Així què? Anem a berenar? Ara em menjaria un biquini... Tu no? Va, dona, que te m'has d'animar. Convido jo! Per cert, quin rampell els ha agafat a aquell parell per casar-se així de cop i volta. Vols dir que ja s'ho han pensat bé? Jo els hi dono dos dies...